

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTEKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

Nr

11988

1. Obiekt

LIPOWY DWÓR OB. DOM MIESZKALNY NIEUŻYTKOWANY

485/4

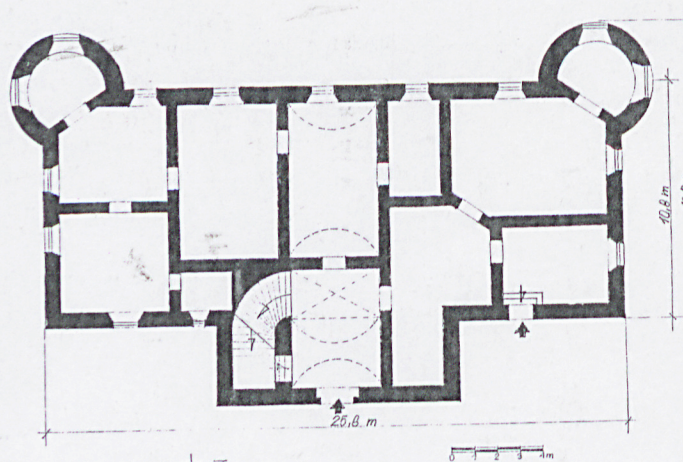
2. Czas powstania

XVIII, XIX w.

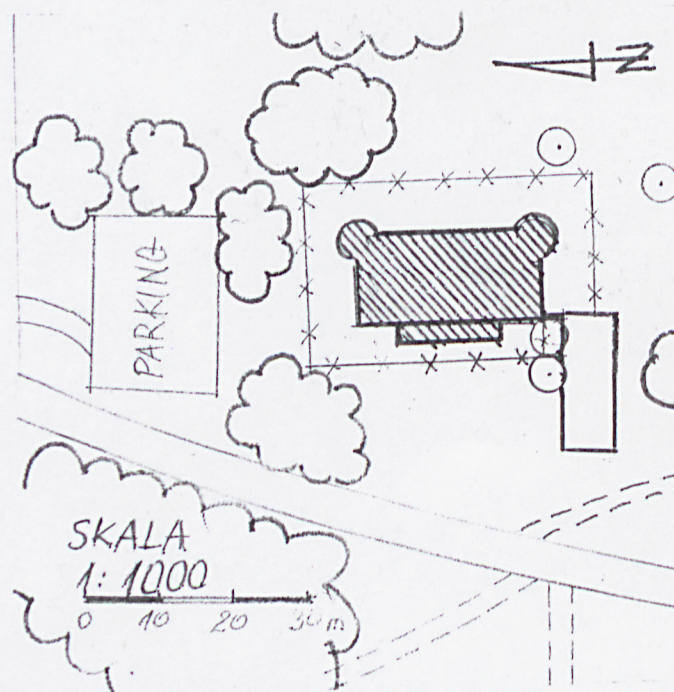
3. Miejscowość

NIWNICE

11. Zdjęcia, rzut, sytuacja, orientacja

1.

4. Adres

Niwnice 146
nr ewidencyjny działki:
nr księgi wieczystej.

5. Przynależność administracyjna

Województwo: dolnośląskie

powiat: lwówecki

gmina: Lwówek Śląski

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Seyfersdorf (1816), Sigfridsdorf (1825),
Seifersdorf

7. Przynależność administracyjna przed 01.01.1999

Województwo: jeleniogórskie

gmina: Lwówek Śląski

8. Właściciel i jego adres

Kopalnia Gipsu i Anhydrytu
„Nowy Łąg” spółka z o.o
59-600 Niwnice

9. Użytkownik i jego adres

Kopalnia Gipsu i Anhydrytu
„Nowy Łąg” spółka z o.o
59-600 Niwnice

10. Rejestr zabytków

A/5935 z 14.08.2014

Historia obiektu wiąże się bezpośrednio z historią całego założenia rezydencjonalnego z pałacem w Niwnicach. Warte podkreślenia jest że dwór leży na osi pałacu i powiązany jest z nim aleją lipową, skąd może pochodzić nazwa obiektu pojawiająca się na jednej z przedwojennych pocztówek - Lindenschloss – Lipowy pałac, dwór.

Wiadomo, że w początkach XVII w. właścicielami majątku Neuland została rodzina von Nostitz. W 1591 r. dotychczasowy właściciel C. Von Redern sprzedał majątek Abrahamowi von Nostitz. Jako właściciele majątku wymienia się rodzinę Nostitzów oraz rodzinę von Salza. Oba te rody połączone były związkami małżeńskimi. W XVIII w. nadal jest to własność hrabiów Nostitz. Na początku XIX w. w Niwnicach rozpoczęto eksploatację gipsu. Właścicielami kamieniołomów, jak i założenia rezydencjonalnego była rodzina Nostitz – Rieneck. Około 1860 r. majątek staje się własnością ks. Fryderyka Niderlandzkiego, który w 1883 r. sprzedaje go kapitanowi rezerwy Alfredowi von Wietersheim. Po nim majątek dziedziczy Walter v. Wietersheim. Wówczas ok. 1901r. ma miejsce przebudowa pałacu. Niewykluczone że w tym czasie prowadzono też prace we dworze. W rękach Waltera majątek pozostaje do czasów II wojny. Od czasu uruchomienia kopalni, znajdujący się w sąsiedztwie dwór mógł stanowić siedzibę jego zarządcy. Analizując formę i użyte materiały można stwierdzić, że obiekt powstał w II połowie XVIII w, możliwe że na jeszcze wcześniejszych podwalinach. Za XVIII w. genezą budynku przemawiają zachowane w piwnicy i partii przyziemia kamienne sklepienia, użycie XVIII w ręcznie formowanej cegły, której ślady mamy w piwnicy oraz uszakowanych portali piwnic. Prawdopodobnie w drugiej połowie XIX w. nastąpiła przebudowa dworu z dostawieniem wież w elewacji wschodniej oraz nadbudową wyższej kondygnacji. Częściowo zmienił się wówczas układ wnętrz przyziemia, Cd. wkładka nr 1

SYTUACJA: Niwnice położone w zach. części Niecki Lwóweckiej ciągną się na odcinku ok. 3,9 km. Dolną część wsi stanowią Bartniki natomiast północną część zajmuje Nowy Łąd z kopalnią i założeniem rezydencjonalnym. Dwór wraz z niewielkim parkiem - ogrodem leży w północnej części wsi w niedalekim sąsiedztwie kopalni i stanowi integralną część całego założenia rezydencjonalnego zamykając go od strony zachodniej. Dwór leży na osi pałacu, skąd biegnie główna aleja ogrodowa, która przecinając strumień Błotniak łączy się z mało czytelną drogą po pn. stronie dworu stanowiącej jej przedłużenie. Położony jest w głębi działki zbliżonej w kształcie do kwadratu. Fasada zwrócona w stronę asfaltowej drogi biegnącej przez wieś, od której oddziela go duży plac porośnięty zaniedbaną trawą. Od południa bezpośrednio do budynku przylega wspólny dla obu parków (pałacowego i dworskiego) mur. Do muru od pld. przylega budynek mieszkalny ustawiony prostopadle do dworu. Od zamykającej założenie od północy asfaltowej drogi dzieli go pas zieleni wysokiej, prostokąt wyasfaltowanego placu oraz przystanek PKS. Ze względu na zły stan techniczny bezpośrednio przy pałacu rozpięto metalową siatkę wspartą na drewnianych słupach.

MATERIAŁ, KONSTRUKCJA, TECHNIKA:

Ściany: fundamenty z kamienia łamanego na zaprawie cementowo – wapiennej, fragmentarycznie cegła ceramiczna, w piwnicy cegła formowana ręcznie o układzie w jodełkę.

Ściany murowane z różnorodnego kamienia (polnego i łamanego) o dość starannie opracowanej powierzchni. Cegła ceramiczna widoczna szczególnie w wykończeniach otworów okiennych i drzwiowych. Ściany obustronnie tynkowane tynkami cementowo-wapiennymi, na zewnątrz fakturowanymi, wewnątrz zatartymi na gładko. Ściany wewnętrzne II kondygnacji, w zachodniej części korytarza o konstrukcji drewnianej, obłożone trzcina, tynkowane tynkami wapiennymi.

Detal architektoniczny kamienny (obramienia otworów drzwiowych, ławy podokienne). Sklepienie klatki schodowej kamienne.

W pomieszczeniach węzła sanitarnego na II kondygnacji glazurowane płytki ceramiczne.

Sklepienia i stropy: W piwnicy sklepienia kolebkowe - odcinkowe. Klatka schodowa sklepiona kolebką z lunetami, w głębi sklepienie krzyżowe z wyciągniętymi szwami. Środkowe pomieszczenie części wschodniej sklepione kolebką. Pozostałe stropy drewniane z podsufitką z desek pokryte tynkiem wapiennym.

Wieżba dachowa: niedostępna

Pokrycie dachowe: wielospadowy dach korpusu kryty dachówką ceramiczną karpiówką ułożoną podwójnie w łuskę. Wieże o stożkowatych, mocno spłaszczonych daszkach i płaski ryzalit kryte papą.

Posadzki i podłogi: Klatka schodowa wylewka betonowa. W II kondygnacji, w korytarzu, posadzka terakotowa z kwadratowych płytek. W pokojach mieszkalnych podłogi drewniane, w większości zakryte linoleum. W piwnicy kwadratowe płyty kamienne, częściowo zerwane oraz wylewka betonowa.

Schody: *wewnętrzne:* usytuowane w tylnej, północnej części hollu. Wejście na schody ujęte przez pełnołukowy, arkadowy otwór. Schody dwubiegowe, łamane, obudowane z dwóch stron; wylane z betonu wzmacniane metalowymi kątownikami. Schody do piwnicy kamienne, jednobiegowe o stopnicach mocno wytartych z widocznymi ubytkami i uszkodzeniem kamienia. *Zewnętrzne:* brak.

Otworki okienne: otworki stanowią główny element artykulacji elewacji. W I i II kondygnacji w większości jednakowe, prostokątne otworki zamknięte prosto, z kamiennymi ławami podokiennymi. Od wewnątrz w głębokich, rozglifionych niszach zamkniętych łukiem odcinkowym. Stolarka drewniana, krosnowa dwudzielna w dwóch wariantach. Światło otworu dzielone poziomym, Cd. wkładka nr 1

14. Kubatura	15. Powierzchnia użytkowa	16. Przeznaczenie pierwotne	17. Użytkowanie obecne
13395,5 m ³	399,2 m ²	Dwór	nieużytkowany
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja (po 1945 r.)		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)	
<p>Brak wykazu prac remontowych i konserwatorskich.</p> <p>Po wojnie obiekt dostosowany do potrzeb Kopalni Gipsu i Anhydrytu. Górna kondygnacja przystosowana do celów mieszkalnych, w wyniku, czego wydzielono kilka lokali. Kondygnacja I służyła jako pomieszczenia archiwum zakładowego, pomieszczenia magazynowe.</p> <p>Nie prowadzono prac konserwatorskich i remontowych, oprócz doraźnych napraw.</p>		<p>Stan zachowania bardzo zły.</p> <p>Poszycie z dużymi ubytkami, więźba dachowa pozbawiona ochrony narażona na działanie czynników atmosferycznych. Rynny, rury oraz obróbki blacharskie w stanie szczątkowym.</p> <p>Tynki wewnętrzne i zewnętrzne zniszczone, z zewnątrz odsłonięte duże fragmenty murów, tynki skorodowane. Mury zawilgocone, zagrzybione, zwłaszcza w partiach wieży. W piwnicy duże wykwyty solne. Zniszczone urządzenia wodne i CO, które nieużytkowane popękały lub zardzewiały. Braki w oszkleniu. Stolarka okienna i drzwiowa o wysokim stopniu zużycia. Ze względu na zniszczenie tynków w ścianach wewnętrznych widoczna trzcina podtynkowa.</p>	
		20. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie	
		<ol style="list-style-type: none"> 1. Wpis do rejestru zabytków. 2. Remont kapitalny obiektu 3. Badania architektoniczne, które pomogą określić czas powstania i przebudowy. 4. Założenie tynków wewnętrznych i zewnętrznych 5. Uzupełnienie lub wymiana stolarki okiennej i drzwiowej. 6. Wymiana poszycia dachu, remont więźby dachowej, wymiana rynien i rur spustowych, 7. W pierwszej kolejności niezbędne uszczelnienie poszycia dachu i zabezpieczenie obiektu przed czynnikami atmosferycznymi. 8. Pełna rewaloryzacja i zagospodarowanie obiektu 	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

1. Ewidencja parku w Niwnicach, oprac mgr inż., arch. B. Jurkowska
2. Karta ewidencyjna Zespołu pałacowo – folwarcznego (Gut Neuland), Katarzyna Szafrńska, 1997 r archiwum WUOZ w Jeleniej Górze
3. Der Archivalien des Kreises Löwenberg aufgestellt von Dr. Beutler – Löwenberg und Dr. Kramm

22. Bibliografia

- Słownik geografii turystycznej Sudetów, Pogórze Izerskie Tom 2 (M-Ż) pod redakcja Marka Staffy, Wrocław 2003
- Powiatowy Kurier Lwówecki, Lipowy dwór z Niwnic, Sz. Wrzesiński 2009 r.
- R. Weber Schlesische Schlosser, Dresden 1909 – 1913 t. I

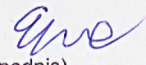
23. Źródła ikonograficzne (rodzaj, miejsce przechowywania)

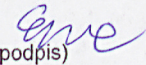
Internet strona:
[www. wroclaw.hydral.com.pl](http://www.wroclaw.hydral.com.pl)

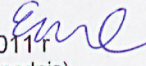
24. Uwagi różne

Pomieszczenia I kondygnacji niedostępne: Drzwi stalowe zamknięte na kłódkę. Klucze zaginione. Z tego względu nie można stwierdzić czy w pozostałych pomieszczeniach parteru są sklepienia. Sklepienia środkowego pomieszczenia można było dojrzeć z zewnątrz.

25. Opracowanie karty ewidencyjnej (data i podpis)

Tekst   Izabela Epa   sierpień 2011 r.
(data i podpis)

plany, rysunki   Izabela Epa   sierpień 2011 r.
(data i podpis)

zdjęcia fotograficzne   Izabela Epa   czerwiec 2011 r.
(data i podpis)

miejsce przechowywania negatywów : archiwum autora

Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisów prawa autorskiego.

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

27. Załączniki

Załączniki nr 1 – 4; ciąg dalszy opisu, dokumentacja zdjęciowa, rzuty

1. Miejscowość NIWNICE	5. Obiekt nazwa jak w karcie) oraz adres LIPOWY DWÓR, OB.DOM MIESZKALNO – GOSPODARCZY NIEUŻYTKOWANY	6. Zawartość wkładki Tekst
2. Gmina LWÓWEK ŚLĄSKI		
3. Powiat LWÓWECKI		
4. Województwo DOLNOŚLĄSKIE		

Cd pkt 12 co można wywnioskować z widocznych śladów w piwnicy (częściowe zakrycie portali, nieregularność sklepień). Dalsze prace w obiekcie prowadzone były na przełomie XIX i XX w. Przebudowa mogła się wiązać ze zmianą funkcji budynku. Na późniejszych pocztówkach pojawia się nazwa Kaiserliche Postagentur und Rentamt. W artykule poświęconym obiektowi Pan Sz. Wrzeński podaje renesansową genezę wież i dworu, jednak bez dokładnych badań architektonicznych nie można potwierdzić tej teorii. Narożne wieże stanowią raczej przejaw historyzmu, tym bardziej, że fundamenty piwnic mają kształt czworoboku. Także naciągane jest wywodzenie portalu elewacji wschodniej z XVI w, podczas gdy ma on formę XIX w.

Po II wojnie obiekt stanowił własność Kopalni Gipsu i Anhydrytu „Nowy Łąd”. W 2009 r wykwaterowano mieszkańców i od tego czasu pozostaje nieużytkowany.

Cd pkt 13 profilowanym słupkiem; dolna część dzielona dodatkowo szczeblinami na sześć pól, nadświetle dzielone słupkiem i szczeblinami na cztery pola lub podział krzyżowy na sześć pól. Otwory partii poddasza, o kształcie prostokąta. Stolarka krosnowa bez podziałów. Okna piwnicy w elewacji wschodniej i północnej w kształcie leżącego, wydłużonego prostokąta w prostym kamiennym obramieniu. Małe okienko w II kondygnacji el. pld ryzalitu w kształcie prostokąta w kamiennym, fakturowanym obramieniu. Dwa otwory el. południowej częściowo zamurowane.

Drzwiowe zewnętrzne: wejście główne w elewacji zachodniej w zakończonym prosto otworze. Portal kamienny, fazowany. Drzwi drewniane dwuskrzydłowe o konstrukcji ramowo – płycinowej, w górnej części przeszklone. Portal przesłonięty współczesną kratą. Wejście poprzedza prowizoryczny drewniany daszek wsparty na dwóch słupach W elewacji ogrodowej wschodniej na osi zachowany kamienny portal analogiczny jak w fasadzie. Otwór częściowo zamurowany przekształcony w okno. Otwór w południowej części elewacji zachodniej zamknięty prosto, drzwi metalowe, zbrojone współczesne.

Wkładkę założyła:

Izabela Epa sierpień 2011 r

Drzwiowe wewnętrzne: wejście do piwnicy ujęte od strony sieni w kamienny portal zamknięty prosto. Drzwi drewniane, jednoskrzydłowe, o konstrukcji ramowo – płycinowej z dwoma płycinami w trzech rzędach, z których środkowa w kształcie stojącego prostokąta, skrajne mniejsze, w kształcie kwadratu. Analogiczna stolarka w pomieszczeniach mieszkalnych II kondygnacji, które ujęte zostały w profilowane drewniane obramienie. Przejście z holu do przedsionka oraz przejścia do pomieszczeń w wieży w szerokim arkadowym otworze. Otwór wypełniają czteroskrzydłowe drzwi, na osi szersze, dwuskrzydłowe, zewnętrzne wąskie, stałe. Drzwi w 2/3 przeszklone. Drzwi w holu zamknięte łukiem odcinkowym, powtarzają łuk arkady, Powyżej nadświetle wpisujące się w łuk zamknięcia, dzielone pionowymi szczeblinami. Skrzydła drzwiowe dzielone łukowo wygiętymi szczeblinami; szersze na sześć pól, węższe na trzy pola. W dolnej części kwadratowa płycina. Drzwi do wieży opracowane podobnie; drzwi zamknięte prosto. Przeszklenie dzielone pionowymi i poziomymi szczeblinami; drzwi szersze na osiem pól, węższe na cztery pola. W dolnej części kwadratowa płycina. Powyżej nadświetle wpisujące się w łuk zamknięcia, podzielone szczeblinami na drobne pola. Pozostała stolarka współczesna, zwłaszcza w partii I kondygnacji.

Otwory piwnicy ujęte w kamienne uszakowate, jednouskokowe portale, częściowo zamurowane wskutek późniejszych przebudów. Niektóre uszaki z widocznymi kampanulami u dołu.

RZUT: budowla założona na planie zbliżonym do wydłużonego prostokąta. Korpus o osi podłużnej na kierunku północ - południe. Naroża elewacji wschodniej ujęte w dwie wieże o okrągłym rzucie, w ¼ wtopione w korpus. Środkowa część fasady zryzalitowana. Wnętrze półortraktowe, z szerokim holem umieszczonym w centralnej części pierwszego traktu. Po stronie północnej holu schody na piętro i do piwnicy.

BRYŁA: rozczłonkowana, jednorodna stylowo, dwukondygnacyjna, z partią poddasza, kryta dachem sześcospadowym (dwie mniejsze połacie dachu schodzą do narożnych wież). Naroża elewacji wschodniej ujęte przez przysadziste, cylindryczne wieże, wtopione w ¼ w bryłę. Wieże przekryte stożkowatymi, mocno spłaszczonymi daszkami. Fasada z częścią środkową zryzalitowaną. Ryzalit dwukondygnacyjny niższy od

korpusu o partię poddasza. W ryzalicy umieszczono wejście główne i okna klatki schodowej. Budynek podpiwniczony.

ELEWACJE: Elewacje otynkowane tynkiem cyklinowanym, dwukondygnacyjne z partią poddasza wydzieloną gzymsem kordonowym oraz z wieńczącym całość gzymsem koronującym pod okapem dachu. Charakteryzują się prostotą i oszczędnością detalu architektonicznego. Głównym elementem artykulacji elewacji są otwory okienne i drzwiowe. Pierwotnie regularny układ osi obecnie częściowo zaburzony przez współczesne przekształcenia. Detal skromny ograniczony do gzymsów, kamiennych ław podokienne, portali w elewacji zach. i wsch.

Elewacja zachodnia; fasada: elewacja o nieregularnym układzie osi, w I kondygnacji czteroosiowa, w II sześciooosiowa. Środek wyznacza szeroki dwuosiowy ryzalit, niższy od korpusu o partię poddasza. Osie zgrupowane pośrodku ryzalitu, wyznaczone przez parę okien II kondygnacji, poniżej których, w I kondygnacji umieszczono wejście główne. W partii korpusu osie skupione przy ryzalicy. W partii poddasza, na osi, pary małych prostokątnych okienek. W kondygnacji I układ osi zaburzony; w skrajnej osi części południowej wtórnie wybity w miejscu okna otwór drzwiowy. W drugiej osi części północnej w miejscu okna wstawiono wtórnie małe okienko.

Elewacja wschodnia: w partii korpusu pięcioosiowa, flankowana dwukondygnacyjnymi, masywnymi wieżami. Artykulacja pionowa wyznaczona przez regularny układ osi okiennych. Środkową oś I kondygnacji akcentuje kamienny, profilowany portal (obecnie otwór częściowo zamurowany, przekształcony w okno). Artykulacja pozioma wyznaczona przez profilowany gzyms oddzielający partię poddasza, gzyms koronujący oraz proste ławy podokienne. W partii poddasza na osi okien pary małych okienek. Wieże z pojedynczą osią okienną. W partii przyziemia widoczne małe okienko piwniczne.

Elewacja północna: o nieregularnym układzie osi. Partia korpusu w I kondygnacji dwuosiowa, w II kondygnacji jednoosiowa (jeden otwór zamurowany). Partia poddasza artykułowana parami okienek na osi otworów niższej kondygnacji. Od strony wschodniej widoczna cylindryczna wieża z jedną osią okienną. Od strony zachodniej w głębi widoczna ślepa ściana ryzalitu. W partii przyziemia małe okienko piwniczne

Elewacja południowa: o nieregularnym układzie osi, składa się z dwuosiowej partii korpusu, do której od strony wschodniej przylega wieża z jedną osią okienną. Małe okienka poddasza przesunięte w kierunku wschodnim zaburzają regularność osi. Od strony zachodniej, w głębi widoczna elewacja ryzalitu z pojedynczym,

niesymetrycznie umieszczonym małym otworem okiennym w części górnej.

WNĘTRZE; odzwierciedla zewnętrzny układ obiektu. W centrum na osi wejścia obszerny, kwadratowy, sklepiony holl, z którego prowadzą wejścia do pokoi mieszkalnych zgrupowanych w części wschodniej. Środkowe pomieszczenie sklepione. Górna kondygnacja o analogicznym układzie. Środek zajmuje klatka schodowa. Po stronie południowej pomieszczenia węzła sanitarnego. Część wschodnią i północną zajmują pokoje mieszkalne połączone ze sobą amfiladowo. Układ amfiladowy częściowo zaburzony przez dostosowanie pokoi do potrzeb kilku lokali mieszkalnych.

WYPOSAŻENIE: w pomieszczeniu węzła sanitarnego na II kondygnacji zachowane kwadratowe, naścienne płytki ceramiczne w kolorze białym przedzielone malutkimi, niebieskimi rombami. Wieńczy je profilowany wałek, pod którym pas fryzu złożony z rombów ujętych obustronnie niebieskim pasem bordiury.

INSTALACJE: wodna, elektryczna odłączona.

SPIS FOTOGRAFII

1. Fasada – elewacja zachodnia
2. Elewacja wschodnia
3. Elewacja północna
4. Elewacja południowa
5. Elewacja wschodnia – fragment wieży
6. Fasada – ryzalit
7. Wejście główne w fasadzie
8. Portal w elewacji wschodniej
9. Okna ryzalitu
10. Okno wieży
11. Obrazowanie małego okienka południowej ściany ryzalitu
12. Obrazowanie otworu piwnicznego – elewacja północna
13. Sklepienie hollu
14. Otwór ujmujący wejście na schody
15. Portal i drzwi do piwnicy
16. Fragment piwnicy
17. Schody do piwnicy
18. Fragment uszakowego portalu w piwnicy
19. Stolarka wewnętrzna hollu
20. Drzwi na wieże w II kondygnacji (część południowa)
21. Fragment pomieszczenia węzła sanitarnego
22. Nisza w murze wieży (II kondygnacja, strona północna
23. -24 przedwojenne pocztówki obiektu

1. Miejscowość NIWNICE

2. Gmina LWÓWEK ŚLĄSKI

3. Powiat LWÓWECKI

4. Województwo DOLNOŚLĄSKIE

5. Obiekt nazwa jak w karcie) oraz adres

LIPOWY DWÓR, OB., DOM MIESZKALNO –
GOSPODARCZY NIEUŻYTKOWANY

6. Zawartość wkładki

Dokumentacja fotograficzna

2

3

4

5

6

7

8

9

1. Miejscowość NIWNICE	5. Obiekt nazwa jak w karcie) oraz adres LIPOWY DWÓR, OB., DOM MIESZKALNO – GOSPODARCZY NIEUŻYTKOWANY	6. Zawartość wkładki Dokumentacja fotograficzna
2. Gmina LWÓWEK ŚLĄSKI		
3. Powiat LWÓWECKI		
4. Województwo DOLNOŚLĄSKIE		

10

11

12

13

14

15

16

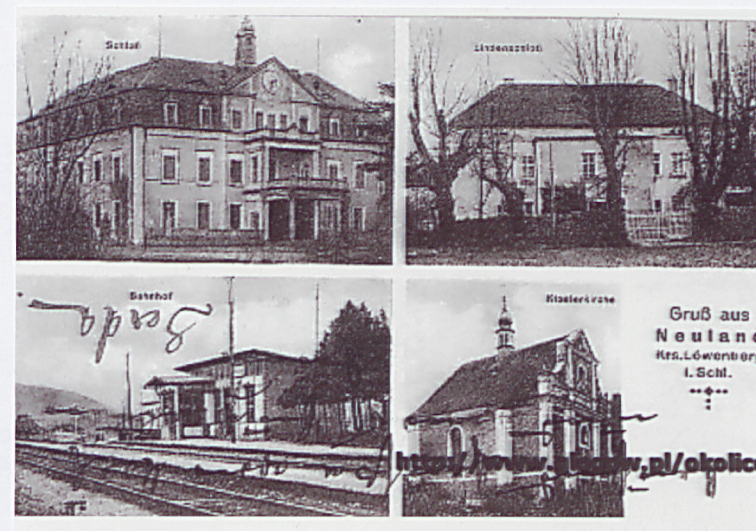
17

1. Miejscowość NIWNICE	5. Obiekt nazwa jak w karcie) oraz adres LIPOWY DWÓR, OB., DOM MIESZKALNO – GOSPODARCZY NIEUŻYTKOWANY	6. Zawartość wkładki Dokumentacja fotograficzna, zdjęcia archiwalne
2. Gmina LWÓWEK ŚLĄSKI		
3. Powiat LWÓWECKI		
4. Województwo DOLNOŚLĄSKIE		

22

23

24

1. Miejscowość NIWNICE

2. Gmina LWÓWEK ŚLĄSKI

3. Powiat LWÓWECKI

4. Województwo DOLNOŚLĄSKIE

5. Obiekt nazwa jak w karcie) oraz adres

LIPOWY DWÓR, OB., DOM MIESZKALNO –
GOSPODARCZY NIEUŻYTKOWANY

6. Zawartość wkładki

Dokumentacja fotograficzna, rzut

18

21.

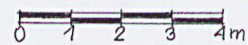
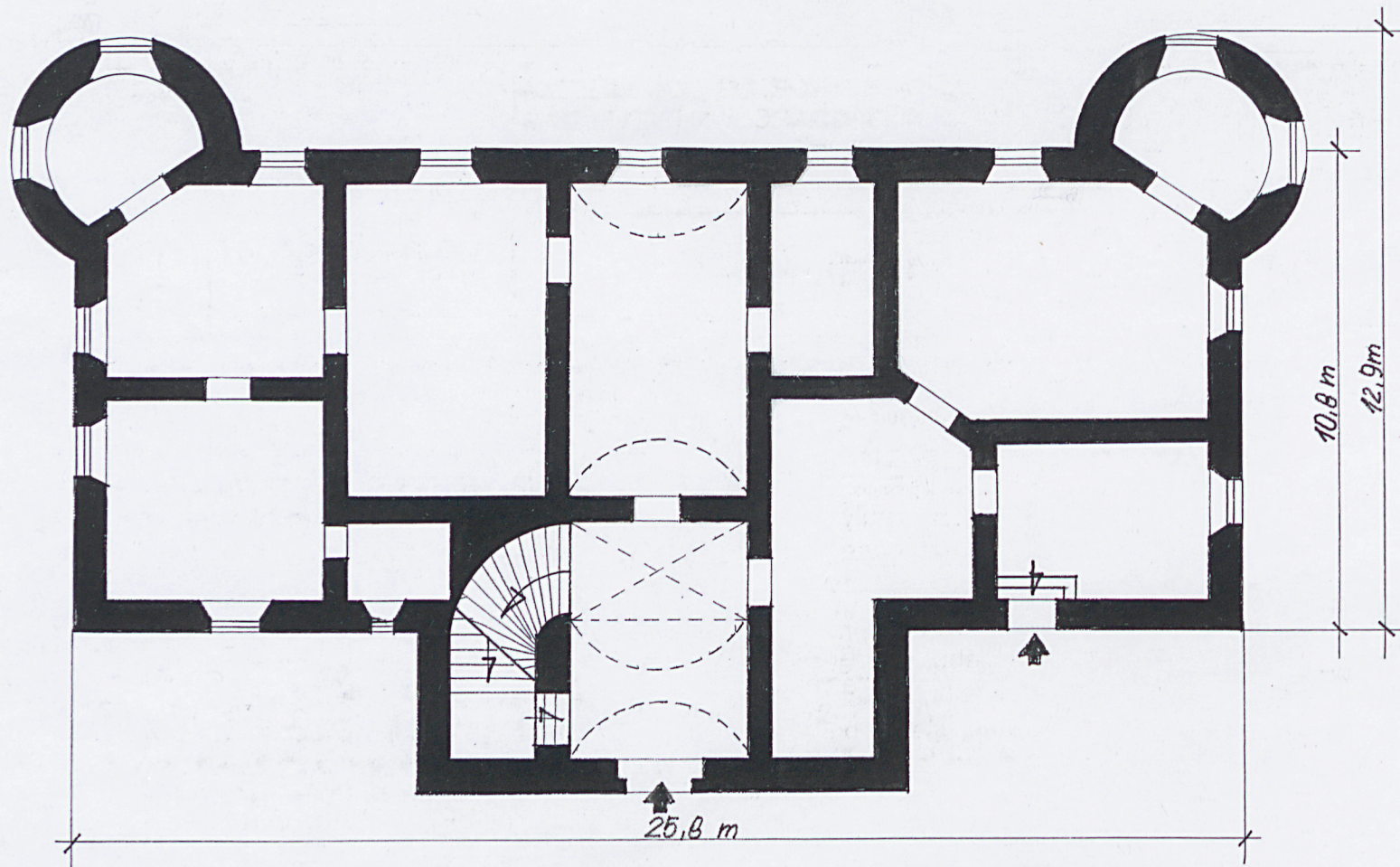

19.

20.

SKALA 1:150
H ~ 12 m